इत्यु उक्त्वा विरते तस्मिन् दिव्या वाग् उदभूद् इयं,
धन्यस् त्वं नृपते यस्य मन्त्री यौगन्धरायणः । 119
यस्य वासवदत्ता च भार्या प्राग्जन्मदेवता,
न दोषः कश्चिद् एतस्या इत्यु उक्त्वा वाग् उपारमत् । 120

आकर्ण्य तन् मुखरिताखिलदिग्विभागम्
आमन्द्रनूतनघनागमगर्जितश्रि
उद्यत्कराश् च सुचिरं विहिताभितापाः
सर्वे ऽपि ते स्फुटविडम्बितनीलकण्ठाः । 121

गोपालकसहितो ऽपि तद्
राज्ञा यौगन्धरायणाचरितं
स्तौति स्म वत्सराजो,
मेने पृथ्वीं च हस्तगतां । 122

दधद् अथ नृपतिः स मूर्तिमत्यौ
निकटगते रतिनिर्वृती इव उभे
अनुदिनसहवाससानुरागे
निजदयिते परम् उत्सवं बभार । 123

। इति ।

॥ षोडशस् तरङ्गः ॥

Digitized by Google